

Berlin, 10. janara (DU). Veliki glavni stan javlja dan 10. siječnja prije podne:

Na zapadnom je ratištu takodjer jučer vladalo nevrije. Rieka Lys razilila se je na nekim mjestima iz korita do širine od 800 metara. Izjavili su se pokušaji neprijatelja, da nas potisne iz naših položaja u prudovima kod Nieuporta.

Na sjevero-istoku Soissons ponovili su Francuzi napade, što su svi jučer bili susbiti uz velike gubitke za njih. Preko 100 zarobljenika ostalo je u našim rukama. Danas su ondje bojevi opet u toku.

Na zapadu i istoku Perthesa (na sjevero-zapadu tabora u Chalonsu) Frantuzi su ponovo testoko navalili. Navalne su se izjavile uz vrlo teške gubitke za Francuze. Zarobili smo oko 150 ljudi.

U Argonnam osvojili smo novog terena. Ovdje kao i u okolini Apremonta bojevi još sveudili traju.

Dan 8. siječnja ponovno su pokušali Francuzi, da u noćnoj navalni osvoje selo Oberburchaupt. Ovaj se je pokušaj međutim sasvim izjavio. Zarobili smo dalnjih 230 Francuza i oteli jedan puščani stroj, tako da se je plen kod Oberburchaupta povisio na 2 časnika, 420 momaka i 1 puščani stroj. Francuzi su takodjer ovdje očito imali teške gubitke; mnogobrojni mrtvi i ranjeni leže pred frontom i u međusobnim šumama.

Jučer je došlo samo do manjih bojeva u gorjem Elzazu. Oko ponoći susibile su naše čete kod Niedersaspacha jednu francusku navalnu.

Na istočnom ratištu vrieme se još nije poboljšalo. Na ciloj je istočnoj fronti položaj ostao nepromjenjen. Manji napadaji na jugu Mlave bili su susbiti.

Berlin, 11. janara (DU). Agencija Wolff donosi i velikog glavnog stana: U krajnjima kod Nieuporta, Iperna i više na jugu je samo bojeva artiljerije. Jedan francuzki napadaj kod Laboisselle, sjevero-istочно od Alberta podpuno se izjavio Sjeverno od Soissons ponovno su navalili Francuzi, koji su bili zaposjeli samo jedan značajni dio naših prednjih tanaca, no do sada nisu dosegli nikakvog uspjeha. Bojevi još traju. U okolišu Suipriza zadnjih dana nije bilo bojeva. Istočno od Perthesa naše čete su opet uzele jedan dio tanaca, koji su nam bili oteti. Neprijatelj imao je velike gubitke. U Argonnam naše navalne prodiru napred. U gornjoj Alzacijskoj vlašadi je uobiće mir.

Berlin, 12. janara (DU). Veliki glavni stan: Jučne kanala kod Barres dolari do malih čarkanja, koji su do sada ostali bez uspjeha. Sinoć su Francuzi navalili kod Crouty, ali su bili odbijeni uz velike gubitke. Jutros su se bojevi pojavili. Francuzka navalna od jučer po podne u kraju istočno Perthesa bila je stomiljena od naše vatre. Neprijatelj imao je velike gubitke.

U Argonnam zauzeli smo na rimskoj cesti jednu francusku upornicu. Tu su pali u naše ruke 2 oficira i 140 momaka. U bojevima na istočnoj strani Argonna, od 8. janara bilo je zarobljeno (obrovi najavljene): jedan major, tri kapetana, 18 poručnika i 1600 ljudi, tako da francuzki gubici u ovo kratko vrieme ubroju mrtve i ranjene računaju se na 3800 ljudi.

Potkrajne navalne Francuze kod Ailly još St. Michela su se izjavile.

Turska u ratu.

Carlgrad, 6. janara (DU). Glavni stan javlja:

Jučer su se obustavili na se držatata kod Scopse na Crnom moru i turske brodorijem od 17 jedinica. Pojedinkosti još nastaju, ali stoje činjenica, da Rad uznak svojoj brojčanoj nadmoći našim kraljevstvima nisu mogli nanići nikakve štete.

Naše čete zajednički sa saveznikom plenima potučile su osim uspjeha kod Mianduec još daljnjih uspjeha u Azerbejdžanu. Na bieg su Rusi izgubili dva topa i mnogobrojne zarobljenike.

Jučno kod Mianduec druga je turaka kolona porazila Ruse, te zaplenila velike zalihe oružja i streljiva.

Carlgrad, 6. janara (DU). Glavni stan javlja:

Naše čete, koja su krenule napred iz Somisa i Baškirke, zapojele su takodjer Urmiju, važno uporište Rusija.

Iza bezuspješnoga pomorskoga boja, do kojega je jučer došlo između ruskoga i otomanskoga brodovlja, rusko je brodorije potopilo jedan talijanski trgovacki brod iako je ovaj izvjesio svoju zastavu.

Carlgrad, 7. janara (DU). Glavni stan javlja:

Rusko brodovlje bombardiralo je jučer podpuno protiv ustanove međunarodnoga prava otvoreni primorski grad Sinope. Pri tome su potopljene četiri naše brodice i ostecene dve kuće. Od ljudi nije nitko nastradao.

Naprotiv tomu je otomansko brodovlje s uspjehom bombardiralo ruski tabor kod Matrialis, kao i kraj na sjeveru ovoga mjeseta. Rusima smo zadali znatnih gubitaka.

Dan 8. siječnja pokusao je jedan englezki krstos da na zapadu Mersine iskrca čete, no nadsu su obalne baterije prisilile neprijatelja na uzmak, u kojem je ostavio 4 mrtva.

Carlgrad, 8. janara (DU). Glavni stan priobćuje: Naše čete koje operiraju u Azerbejdžanu zauzele su Kotor. Neprijatelj je napustio i taj pojaz i povukao se prema Salmasu i Cholu.

Medju palima u bojevima kod Miandovebala nalazi se i pobočnik cara, konzul Šautbulake Aleksander.

Carlgrad, 9. janara (DU). Otomanska hrčkovska agencija javlja iz Milli, da su 6 mitraljeza, 500 sanduka municije i 450 zarobljenika otetih Rusima, bili preneseni da iz Olyta. Dan 7. janara došao je u Cezerum novi transport ruskih zarobljenika i to 215 vojnika i 6 oficira.

Carlgrad, 10. janara (DU). Priobćenje glavnog stana: Ruske novine priobćuju lažne vesti o otomanskom poratima. Na odgovor glavnog stana priobćuje brzojav od dne 9. tek. od zapovjednika hrvatske armade s vojnikim operacijama u teku od dve sedmice. U brzojavu se čita: Na glavnoj fronti naše su čete zauzele neprijateljske pozicije, koje gospodaju preko naše granice. Naši odjeli u Azerbejdžanu progone usprkos slabog vremena neprijatelja, koji utinu lišili smo zauzeli Urmiju i Kotor. Rusi tvrde da su zarobili zapovjednika divizije armadnog zbora. Ova vijest je pobijena. U istinu jedan ruski oficir napao je u jednom ruskom selu jednu povoru ranjenika, među kojom se nalazio jedan zapovjednik divizije. On je bio zarobljen a ostali obijeni.

U Iraku pokutali su jučer dva englezka bataljuna sa dva brdka brzostreljna topa da u okolišu Corna iznenade jedan tabor Araba naših prijatelja, ali savim tim padlo u stupac i u boju od dva sata izgubile 120 ljudi. Sto mrtvih sto ranjenih. Arabi su progolili neprijatelja koji se dao u bieg. Na strani Araba ostalo je ranjenih samo 15 ljudi, premda su bili obstreljivani vatrom iz kratke daljine.

Sličice iz rata.

Zibenzvanciger, kome her!

Kako su Ruci poznavali 23. domaćinu sku pukovniju, piše kudi jedan Slovensac na bojista:

Bio je vruć dan, ne samo od sunca, već i od granata i šrapnela. Pucalo je i grmlje, da jedan drugoga nismo čuli. Naša pukovnija bila je odredjena za rezervu. Doskora je došla zapovied, da započemo prodirati. Neprijatelj je bio u preoci i tvrdio se opirao u svojim streljaccima granata. Topničice naše, kao i rusko, bilo je strahovito djelovalo. Nad nama se pojavio ruski aeroplans. Jedva da se od nas udaljio, kad su počele padati ruske granate tako blizu, da nas je zemlja zasipa vala. Prama večeri su Rusi pobegli do nekake šume. Pred nama je bila jedna pukovnija, koja je dobila zapovied za navalu. Nastane strašno klanje. Doskora dođe viest, da su Rusi zarobili nekoliko naših. Kapetan odmah izda zapovied, da ne padnemo neprijatelju i oslobođimo naše. Razsircimo se u rojnu prugu i potrećimo to sume. Tu smo ugledali grozani prizor: mrtvi i ranjeni ležali su na kupovima. Kad jedan naš vojnik hoće da predje preko Rusija, koji je na oko bio mrtav, ovaj ga shvatiti za pušku i čvrsto je držao. U to priskoči drugi i osloboди ga od nametljivača Rusija. U sumi su naši doskorci pohvalili nekoliko Rusija. U to se zatjče ruski glas: „Zibenzvanciger, kome her!“ Liepo su nas zvali, ali uzalud. Tada su Rusi dobili pojačanje i počeli oštro pucati. Zarobljeni Rusi su nas molili: „Bratko, ne streljaj, bratko, ne streljaj!“ Kad su Rusi vidjeli, da su u velikoj preoci, zahtevali su da se predamo. No to su naši časnici odklonili. Na to su se Rusi povukli, a mi se vratili k svojoj pukovniji uvez sa sobom zarobljenike.

Nakon bitke.

U Karpatima. Nekoliko sati poslije bitke. Na povijalištu povezuje ličnik ranjenika, dva sanitetska vojnika mu pomažu. Nejjprije izpere rane, na to ju poveže, više u jednom kader ovdje stvorili. S rastreljenim kapama i od barutova dima očernjelim obrazima, smješće se dolaze laglij ranjenici i dosta neizvjesnih čekaju, dok im ličnik izreče: „Nije ništa zla, druze. Za nekoliko tjedana podjeđi kući, a onda opet se lagano vratis, da se oboriš na Rusi!“ Nekom starom pučkom ustaši visi palac na kolediću kože, ali on htadno govori: „To se čovjeku lako dogodi i uobičajeno životu“. Brzim, nijesigurnim korakom prihvati zava se povijalištu časnici. Njegovoj je lice bledo, ustnice utraju, a oči ma krvare. U prvi mah nije opaziti, da bi bio ranjen. Pred ličnikom za čas stane i dobroke uzdahnje, da obaviti traču. Iz tista mu proteće pjenja, završi se oko svoje osi i arudi: njegovim je mutnaku kraj. Tane ga shvatilo u srce, ali je imao toliko snage, da je došao do povijališta.

Dva jaka momaka donaćaju na rukama teško ranjenog rusišlog dobrovoljca. Lagano i oprezno stupaju, da nebi ranjeniku zadali teški boli, ali jedan pogled kaže, da je svaka pomoć usuljed. Neki vojnici, koji znade ruski, nagave se nad umirujućeg i slavi, kako zadnjim silama šepče: „Ta nisam bio bud. Nišam vas prezirao, zato ste mi ubili! Bože, htio bi da živim...“

Ranjenici su povezani i na nosiljkama ih nose iz bojišta. Na putom bojnom polju ostaju mrtvi i umirajući. Tamo leže na mrzloj zemlji, i što je životne bilo muka, umirajuće je olakšanje. Ličnik usjera da nesvesna zima olakšava ranjenicima smrtnu borbu. Ta simpatično liepa, mila, i tihim jelama okrašena pokrajina, ta livada, čije ančine odjeće se u zimi nitke ne doznaće, nade je puna malenih, krvavih kruških.

Kakovih 20 metara od bojišta, na rubu šume, kopaju vojnici dve duboke jame, i kroz mrak, koji tabercate vatre male osjetljive, prihvatavaju se dva vojnika svečenika. Oba su osvana mladi, a iz njihovih očiju odijeva sramlost i bol. Zadnjih traci

vatre slabo se odražaju na njihovim lamenim križevima, koje nose u ruci.

„In nomine patris et filii et spiritus sancti, ego Te absolvio...“ ponavljaju svečenici neprestano i laganim korakom idu preko bojog polja, sagbiju se nad palim junacima i križem se dodiravaju njihova čela. Za njima ide hečnik. U rukama imade malo ogledalo, koje stavlja na usta na zemlji ležetima. Neprestano briše sijajno zrcalo i ako se gdje ukaze i najmanji znak disanja, dolaze vojnici i odnesu ranjenika na povijalište, gdje se sve učini za njegovo spasenje. „Ego Te absolvio... Ego Te absolvio...“ čuje se kroz mrak.

Nenadno reče hečnik: „Molim te veličasti podji onamo. Ondje želi netko s tobom govoriti!“ Na zemlji leži, spružen, sasima mladi vojnik. U ruci drži molitvenik, kojeg grčevito stiše. Na polak staklene oči otvoren je širok, kad je u njemu prispiro svečenik, koji mu na usta položio križ. Zadnjom snagom zašaputa: „Olo Helberg...“ Svečenik prihvati njegovu ruku i držeći u ruci glasom moli: „Oton, Te absolvio... in nomine patris et filii...“ I Helberg izdahne sa bolnim smješkom na ustima.

Saniteljni vojnici nose pale junake do groba. Svi su u svojoj odori. Svečenik blagoslovlje jamu i dim baruta, koji se još nije posvema razvukao, bori se sa dimom tanjana... Kroz mrak odmijeva zategnjeno pjevanje pogrebnih molitava.

Jednog za drugim, oprezno, mlio, polazu u grob. Plemeniti i uvjereni u svojoj mramornoj bjelini leže mrtvi u grobu. Izbrisane su sve bolne uspomene. U jednom grobu leže časnici, a u drugom vojnici. Ruske mrljave pokapaju zasebno i na jednostenim križi upitu njegovo ime.

Laganog u jednoličnom ritmu pada zemlja u grob... Vojnici ostavljaju sa suzom u očima grobove... a iz daljine dopire tužna, srde parajuća narodna pjesma.

Kako je u ratu.

Zadaraci „Narodni List“ donaće slijedeće zakasnjeno pismo sa jučnog ratišta:

Imenu zoru slobodnog vremena jer su danas sa svojim odjelom „Trainbedeckung“ izrabljaju odnose ove slobodne zemlje, da ti se jačaju. A, dragi prijatelji, rat je rati — evo viču „auspacken“, „abmarsch“, i ja moram prekinuti...

Nastavljaju nakon 2—3 sata. Murali su se pomaknuli s trenom, jer smo bili na izlozenom mjestu.

Sjedim uz nešto nevoljne vatrice, deva mokra, dimi da mi suze vracaju. Na visini oko 900 m., guste magla svuda na okolo, zima zadire do kosti, sve mrzne. Noge mrzke do koljena, matur zadire pod noge.

Na našem kriju puca se žirahno praskaju strojne puške, topovi gruveaju. Naš krije podiže, jer moju oči očistili neprijatelji ispred sebe. Čekamo dok lično bude gotovo, a onda „napred“.

Dovrijeh do sada doista toga. Na 7. studenoga predjosmo D. po drugi put i crnizimo se s neprijateljem. Danas je 23. studenoga: bijasmo neprestano u vatru, učišće pred neprijateljem, koji se pred nama povlači.

Kako je u boju? — Iskreno da redi: ne tako strašno, kako se to čovjeku pričaju prije nego zagrizi u ovu jabuku. Iština, ubojito struje kruši po sratu eko glave ko rojevi razdrženih pčela, ali malo po malo čovjek obikna na tu paklenu maznu, pa i na mrtvi. Druga je stvar, kad vanžuhom buje šrapneli i granate, kad praskaju povrh glave i kad podno skropljili po nama. Ti su časori doduši osigurali, ali su erote takozvi se časori puno pretrive. Ne tu da ti se hvalim, ali vidi mi je dodijalo ovo strašno vrieme nego neprijateljska vatrica.

Kako inač živimo? — Spavamo onđe, gdje nes noć zateče; nikad u mjestu, na zatvorenu, već uviek na otvorenom, pod vedrim nebom. Strelji su oni, koji nadju maši slame, da ju razara poda se, ali i tu bude vlažna. Noći su užasne. Skupino se rame uz rame, pa — vrieme bilo kako bilo — spava se. Ne puno, jer ne dopuštaju ni zima, ni mokrija, ni sluška. Uniramo se u jutro aniegom, a s njim se i zaščimo, kad treba ugasiť žedju. Ako kavu pravimo, topimo u sudovima snieg i — eto nam vode. To je za to, jer često puta tren ne može i nesmije do bojne linije. Vode ne pijemo nikada, vina rijedko, a najviše se piće srpska sljivovica. Meka je i tamna godina, da pri ovoj studeni nadomesti vino iza jela. Srbija je puna svakoga blaga Božjega: oraha, jabuka, krušaka, suhih sljiva, svakovrsne stoke; jednom reči: sve što ti srca želi, samo nema vina. Na cigaretama oskudjivamo, jagmo se koji put i za damenima ko gladni vuci za janjicima. Najveći užitak za vrieme odmora: nekoliko durnova dobre cigarete i nekoliko poštih gulačja slijovice. Onda je čovjeku nekud lakše i — na bojištu!

Svećenik medju ranjenicima.

Francuzi listovi javljaju sljedeću zgodicu, koja se je dogodila na nekom velikom kolodvoru u Parizu. S ratista na Alini doveli su veliki broj ranjenika. Teško ranjene ostavili su u prostorijama kolodvora, da nebi umri za vrieme transporta sa kolodvora u bolnicu. U jednoj od najvećih dvorana nejednom se začuo glas: „Je li možda ovde koji svećenik? Ako jest, neko bi došao k meni!“ Nato je neki teško ranjeni vojnik na drugoj strani dvorane sa slabim glasom pozvao k sebi milosrdnicu i joj rekao: „Ja sam svećenik. Prenesite me tamu k njemu“. Milosrdnica se je nečekala; taj vojnik bio je naime ranjen granatom i imao je veliku, duboku ranu te je svako kretanje za njega bila gotova smrt. Nu vojnik ju je molio i napokon pokusao sam ustati, ali se je svalio natrag u postelju. Napokon je milosrdnica pristala te su ga prenesli k ranjeniku, a bio je u istinu zadnji čas. Ranjenik se mogao još isporučiti a svećenik bio je tako slab, da mu je milosrdnica morala držati ruku da izmogne kod odriješenja učiniti križ. Iza toga su oba teško uzdah neke i u isti čas pali su mrtvi svaki na svoju postelju.

Ganutljiva zgoda iz rata.

Berliner Tagblatt^a priobdeje iz Ženeve: Neki francuzski vojnik pripravljen je sličiti ganutljivi dojnj u noćnih bojeva za Ypern: Jedva je svanulo i smo mogli viditi ozemlje, gdje smo se borili. Bez dvoje su se Niemci opet vrtili da od neuvoje drugove. Sva okolica je bila prazna i nismo vidili ni mrtvih ni ranjenih. Samo jedan ranjenik ležao je na polputa između oba neprijateljska obkopa. Nasi vojaci još su uvieč streljati, ali nismo nisano na nezretnika. U to opazjeno vojnika, koji je došao iz njemačkog streljeg jarka, očito je bilo da je htio pomoci ranjeniku. Nu salva naših vojnika ga je stakla. „Obustavili vatru“ zapovjedio je ikončena naša oficir. Poslušali smo i vidili na svojoj veliku štoku, kako je oficir napustio jarku. Ali ga je pogodilo njemačka kugla. Uspjekos tomu sabrao je sve avio sile i odvratnim korakom potao prema njemačkom jarku. Za to brabro držanje oficiru su burno plješkali u obič jarku. Strogo cijeli jedan sat nismo očele peti ni jedan bitac niti mi niti Niemci. Naš oficir potao je ravno do ranjenika. Savim tim da je bio ranjen, dignuo je Niemca, podupirao ga i doveo do njemačkog obkopa, gdje ga je posadio na jedno usisnu. Iza toga se mirno vratio,

ali ne bez naplate. Neki njemački oficir dohitao je iz obkopa, istrgao sa svoje bluze odlikovanje i prislo na prsa našeg oficira. Iz oba obkopa zaorile burni Živo-klici. Polako nam se bliže oficir, dok nije onako umoran pa onesvesćen u naše ruke. Niemci su nam dali dosta vremena da smo mu pomogli. Iza toga započeo je izmedju nas i neprijatelja opet i luti boj.

Razne vesti.

Za odmjeranje poreza od dohodarine.

Da se za godinu 1915. dodje do odmjeranja dohodarine u zatim poreza od službenih dohodaka što iznosi preko 6400 kruna, i poreza od prihoda, ovim se na osnovu zakona 25. oktobra 1896. br. 229 L. D. Z. doglašuje svim onim osobama, koje horave u Primorju a dužne su po § 153 u sastavku nove odredbe zakona 23. januara 1914, da plate dohodarinu odnosno porez od prihoda, da imaju oredati svoju fasiiju bilo pismeno, bilo uimenju na zapisnik c. k. poreznoj administraciji ili onom c. k. kotarskum poglavarnstru (podredno u sudskim kolarima, gdje nije sjedište c. k. kotarskog poglavarnstva, c. k. poreznom uredu) što su na mjestu nadležni za odmjerivanje dotičnog poreza do 31. januara 1915.

Tko nemu godišnjeg dohodka nad 2.000 kruna može da o svom dohodku predaje fasiiju, ali ga zato ne veže nikukva dužnost dok ne primi posebnog poziva sa strane porezne vlasti.

Ne predaje li poreznik kroz propisanu fasiiju a ne odazove li se pozivu vlasti, da to učini, tad će se odmjerivanje vršiti uredovnim putem.

Istodobno pozivaju se poslodavci, koji isplaćuju kakova vrsti berici označenu u § 107 zakona o hčinim porezima, koja prekoručuje godišnjih 1600 kruna, da prikazuju u ovom broju donasame samo propisane prijave o berivima do 31. januara 1915. kod nadležne porezne vlasti.

Kaznene odredbe za slučaj prikazivanja neispravnih fasiija ili izostalog prikazivanja fasiija sadržaju §§ 239—244 zakona o licnim porezima.

Zabranjeno je mještati krumpirov škrob u kruhu.

C. k. Namjestništvo u Trstu upravilo je na svu c. k. kot. poglavarnstvu ovu odluku:

Polač odpisa c. k. ministarstva za unutru poslove od 14. decembra 1914. utvrdjeno je, da su mnogi u zadnje doba mještali u kruh krumpirov škrob a da to nisu naznacili. Pošto ministarska naredba od 31. oktobra 1914. navaja da je propisani dodatak kod pravilnika kruha samo brašno od krumpira i testo od krumpira, te pošta § 4 te naredbe domaći kruh kojeg predavaju trgovci i drugi prodavatelji, mora biti učinjen iz mještavina brašna od redjenih spomenutom naredbom, zarađeno je mještati u kruh škrob od krumpira već samom naredbom, i u koliko se takav rasprodaje bez odnošne naznake, bira to zašnjivo u smislu zakona o brašnivim plodinama.

O tome obavjetuju se tečene oblasti, da na to po svojim zdravstvenim organima najstrože pozne i odmah izveste nadzorante na tržištima.

Kuhanje krumpira s ljuškom.

U ovoj sadnjoj skopac krumpir je najglavnija hrana, pa je vredno zatočiti, da se pripreme, da se kuha neguljen Profesor Pfleffer u „Schlesische Zeitung“

preporučuje kuhanje krumpira sa ljuškom jer se pomno istravljavanjem uvjerio, da se odstranjivanjem krumpirove ljuške ujedno odstranjuje preko 12%, hranivih sadržina toga važnoga sredstva puke prehrane. Osim tih skoro gospodarskih gledista ima još jedan vrlo važan razlog proti odstranjuvanju ljušaka prije kuhanja krumpira, a to su alkalijeske soli, koje krumpir sadržaje u sebi. Alkalija imaju vrlo važnu funkciju kod izmjene tvari (Stoffwechsel), ona su potrebna za alkalescenciju naše krvi. Iz raznih živečih sredstava, osobito onih iz skupine bjelančevine (meso, mahanune, jaja) stvaraju se kod izmjene tvari kiseline (mukozna kiselina), koja se mora pomoći alkalija odstranjuvati i slabiti, ako nećemo, da nam telo bolestima reagira radi preči kiselina. Osobito mnogo alkalija sadržaje krumpir, kao što se to danas velikom većinom čini u boljim i gradjanskim krugovima, bez i uske, to ga se lisava zaštite prevlake i tako se onda kod kuhanja izgube alkalijeske soli. Nuši nam okusni živci već pokazuju, da se krumpir promjenjuje i da nije više tečan, ako mu se ne dometne kuhinjske soli, da ga se može jesti.

Zahvala podružnice Crvenog Križa.

Nemogući svim sudionicima zabave u kazalištu od 8. l. m. posebice zahvaliti, izrajuje predsjedništvo ovdješnje podružnice Crvenog Križa svima na njihovom trudu, kojeg plod je čisti dobitak od 1.526 kruna u korist Crvenog Križa, ovim putem najesrađeniju hvalu.

Djeleovanje podružnice Crvenog Križa u Pull za mjesec oktobar, novembar i decembar.

Primili smo obširni izvještaj o djeleovanju ove humanitarne institucije podružnice u Pulli za zadnji trutnjec prošle godine te radi pomaganja prostora u ovom broju donasame samo danas u glavnom primitike i izdatke a u budućem broju doniel ćemo taj izvještaj u cijelosti.

U zadnja tri mjeseca primilo je društvo K 38 881-18, te ako se ovoj stoti pribroji primitač od mjeseca avgusta i septembra od K 45.705, tada proizlazi da je podružnica Crvenog Križa u Pullu otkad je rat primila u svemu K 84.086.

Polač pravila od primitaka idakle je podružnica koncem oktobra i decembra matici u Trstu K 45.000 a za razne stvari K 7.545-99, ukupno K 52.545-02, te ako se ovom izdatku pribroji izdatak u avgusu i septembru u iznosu K 25.021-79 tada od 1. augusta do 31. decembra iznosi ukupni izdatak K 77.568-81. Koncem decembra ostao je dakle iznos od K 6.620.

Vojni zarobljenici.

Živnostienska Banka, podružnica u Trstu, saopćuje nam, da je pripravna pošrediti učlanjanje novaca vojnih zarobljenicima u tujim državama, pomence u Rusiju i Srbiju. — Određena rasvjemanja podjeljuje besplatno gori spomenuta Banka usmeno u pismeno. Naslov: Trst, ulica Ponterosa 7 (vlasništvo palata).

Naš car za ranjenike.

Nj. Veličanstvo naš car i kralj pedelio je našoj momčadi, koja se nalazi u mjestima bolničama ponovo znatnu koliku zagonje i cigarete.

Za Družbu.

Penučan članicom o Družbi u „Natur“ Št. 46 od 31. prosinca pr. god. dat je g. Aleksandar Uršić u Budimpeštu za Družbu K 10 kao svoj dar. — Veleč. g. Ivan

Er. Vrabec, upravitelj župe u Žimasku sačje za Družbu K 5 mjesto čestitaka za Božić i novu godinu za K 5 da počasti usponu pok. Matije Duščka svojeg biršeg gimnaz. katedre te. — Živili rodoljubni darovatelji!

Zahvala.

Susak kod Lošinja. Prigodom „Botičnico“ sjelile se naše siromašne djelice slijedeća p. n. Gospoda: Bonefatić Dr. Klement, župnik. Brechler Ivan, kapelan. Calcago Tereza. Haračić vitez Ambrož, nar. zastupnik. Mosetić Pavao, c. kr. kot. poglavari. Matešić Nikola. Picinić Antun, časnik c. i kr. morn. u miru. Sparozić Ivan, župnik u m. Šabalja Pavao, župnik. Skrivančić Nikola. Trček Josip, c. kr. oruž. postajevodja. Zlatić Josip, učitelj. Žic Ivan, župnik u m.

Plemenitim darovateljima najlepša hvala i od Boga plaća. Uprava dječej zagovara „Družbe sv. Ćirila i Metoda“.

Za naše zarobljenike u Srbiji.

Kako javlja „Korespondenz Wilhelm“ dovršilo je ministarstvo rata ponovno oveći iznos da poboljša stanje naših zarobljenika u Srbiji.

Pregovori o miru u Rimu?

„Medjunarodni brzojavni list“ javlja iz Bokuresta: Ovih dana održale su se u Rimu konferencije i pregovori između njemačkog poslanika kneza Bölowa, rumunjskog poslanika kneza Ghike, rumunjskog poslanika u Petrogradu Domandalja i atachea rumunjskog poslanstva Istrati. Pregovori bijuši živabni i dugi; tada su svršili izjavio je atache Istrati jednom novinaru, koji je čekao na uspjeh, da će doskora poteti u Rimu pregovori o miru.

Nizozemska kraljeva za mir.

Nizozemska je kraljeva upravila na vladarice Njemačke, Englezke, Rusije i Beliće ručno pismo jednog sadržaja, kojim molii, da porodiči kod svojih supružnika, ja se ret sto prije svrši i sklopi mir.

Naknadni pregled obveznika narodnog ustanka

rođenih u god. 1878. do 1900. bit će: 1. za političke kotare nadopunidbenoga kotara domobranstva u Trstu, dno 16. 30. siječnja 1915. u Općini kod Trsta.

2. za političke kotare nadopunidbenoga kotara domobranstva u Ljubljani, dne 20. i 21. siječnja 1915. u Ljubljani.

Halo! Tko želi da pogodi glavni zgoditak?

Ovaj neka je znanje, a svrši izboru torku sreću uz ugodno mjesecno odplaćivanje, a u sredini slijedu može da okratko doba postane bogata za 400.000 franka! Turske sreću igraju čest put u godini, a svaka treća mora da pogodi! Potrošen novac dakle nikako nije izgubljen, buduć bude dapaće i u najugodnijem slučaju skoro sasvim povraćen. Doduce trijebanje vršiti će se dne 1. veljače. Najesfumija i najbogatija lutrija! I vrijednja daje i oružbe prima: Štečkorno zastupstvo 25. Ljubljana. — Primaju se i naoruže na najesfumije brojeve taredne lutute!

||||| Izvrsno suho meso, friškog masline (Butter), sira i stolnog voća prodaje Jefitino dok zaliha traje.

A. Thement - Pula.

Veleč. al mare. — Za uglov gospalone „Stadt Wien“ na Rivi.

Željezni prsteni „Srebrnog Križa“ i počasni znakovi „Crvenog Križa.“

U ovdejšoj pisarni Crvenog Križa, S. Polikarpo br. 204, mogu se i nadalje dobiti dnevno od 9—12 pr. pođne i u radnim danima takodjer od 2—5 po podne izvorni prsteni Srebrnog Križa s nadpisom: „Zlato dath za željezo 1914. A. S. K.“ u zamjenu dragocjenosti ili iznimno uz gotovinu od najmanje pet kruna.

Istotako mogu se tamo u naznačene satove dobiti formulari molba za podjeljenje počasnog znaka 2. razreda, a u zamjenu dragocjenosti ili iznimno uz gotovinu od najmanje pet kruna.

Dvije pjesme

u spomen mobilizacije istarskog narodnog ustanka godine 1914.

Pod tim naslovom izasle su u knjižici dvije pjesme, u kojima se vrlo lijepo putem stihovima opisuju polazak istarskih pučkih ustava u Pazin, živovanje tamo i polazak u Puli.

Te pjesme je u stihove napisao Mihovil Čukon, pučki ustava sada a inače posjednik poljodjelja i občinski glavar u Štinjanu kraj Pule.

Knjižica stoji 50 filira a prodaje se u tiskari Leginja i dr. u Puli. — Pjesmice su zgodne i za pjevanje te se same od sebe preporučuju.

Himna

Družbe sv. Cirila i Metoda prodaje se u korist Družbe tiskara Leginja i dr. u Puli.

Sjetite se družbe sv. Cirila i Metoda

■ SVČJ K SVOMUI ■

TISKARA I KNJIGOVEŽNICA LAGINJA i DR.

■ ULICA GIULIA, 1. PULA ULICA GIULIA, 1. ■

Preporuča se za

tičarske, knjigovačke
i galanterijske radnje.

Seljana izrada počata iz gume.

Imade u zalihi!

Nekanje i knjige za p. n. obćine, crkve,
škole i odjeljivačke, posuđivačke i konzervatorijalne
društva, trgovske knjige, pisanke za
čitača, kas i sve pištarke i rječnicke
i slične potreboti.

Motor na plin 3 HP.

prodaje se odmah.

Tiskara Leginja i dr. u Puli.

Pozor! Pozor!

Veliko skladiste i zaliha

Šivačih strojeva

za krojače, postolare

Singer šivači stroj
za obrt i domaću porabu
K 76.—
sa 5 godišnjim jamstvom!

Dvokolice

Premier Eska Helics, dvo-
kolice Courir stoje K 150.— Cieniks
pošilja franko.

Preporuča se: Svoj k svojim
Jos. Dekleva i sin
Gorica, via Municipio 1.

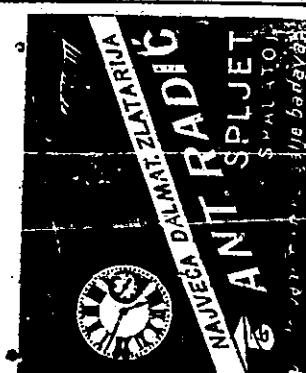

SLAVENIMA PULE I OKOLICE
preporučujem

svoje bogato i solidno
SKLADIŠTE —

Philip Barbalić - Pula

Vin Slatano Br. 12. i Vin Dizum Br. 2

PEKARNA

LJUDEVIT DEKLEVA

Na Čamče Marca br. 5 - Pulužnica Na Škrino 14.

Prodaja svježeg kruha
tri puta na dan.
Direktna poslužba u dom i u javne
lokale.

Prodaja svakovrstanog brašna iz
najboljeg mlinia po dnevnoj cijeni.
Poslužba brza i točna.

Srite „Našu Slogu“

Sjetite se družbe Sv. Cirila
i Metoda za Istru!

Ustanovljena 1891.

ISTARSKA POSUJILNICA I PULI

registrana zadružna ne ograničena jamstvena
Vlastita kuća (Narodni Dom)

Podružnica u Pazinu.

Daje hipotekarne i mijenbene zajmove i
uz mjesecnu otplatu te prima uločke,
koje ukamačuje uz

4 1 | 2 0 | 0

Cisto bez ikakvog odbitka.

Ustanovljena 1891.